

**INFLUENȚE ALE CONTEXTULUI ȘI CONJUNCTURILOR
EUROPENE ASUPRA ACȚIUNILOR INTERNE
PREMERGĂTOARE UNIRII DE LA 1859**

**INFLUENCES OF EUROPEAN CONTEXT AND CIRCUMSTANCES
UPON THE ACTIONS PRECEDING THE 1859 UNION**

General de brigadă (r) prof. univ. dr. Mircea UDRESCU*
Colonel (r) prof. univ. dr. Benoni ANDRONIC**

Rezumat: Autorii articolului analizează influența contextului politic european din a doua parte a secolului al XIX-lea, asupra actului de la 1859, când Moldova și Valahia s-au constituit în ceea ce istoria avea să consimtă ca fiind România, începuturile stăruirii centralizate a românilor, scoțând în evidență că, din acel moment, solicitările venite din toate părțile Carpaților „Noi vrem să ne unim cu Țara” aveau temei, deoarece românii doreau să facă parte dintr-un stat al românilor, numit pentru toți: România.

Autorii analizează, de asemenea, rolul important jucat de propaganda unionistă, desfășurată de liderii partidelor politice din cele două principate, cât și de activitatea desfășurată de emigrația românească, îndeosebi cea din Franța, putere europeană cu rol decisiv în realizarea idealului de veacuri al românilor.

Cuvinte cheie: context european; conjunctură națională; emigrație; tratat; Divanuri Ad-hoc; stat unitar.

Abstract: The authors of the article analyze the influence of European political context in the second half of 19th century upon the 1859 act, when Moldova and Valahia were joined in what history was going to consider Romania, the beginnings of the Romanian centralized state structure, underlining that from that moment on, the definite statements made from beyond the Carpathians „We want to be united with the country” were clearly justified as all Romanians wanted to be part of a Romanian state named for all of them Romania.

Furthermore, the authors analyzed the important role played by the unionist propaganda undertaken by the leaders of political parties in the two principalities, as well as by the activities of Romanian emigrants, especially in France, an European power with a decisive role in fulfilling the century-long ideal of Romanians.

---

* Profesor universitar asociat la Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, membru titular al Academiei Oamenilor de Științe din România.

** Profesor universitar asociat la Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, membru corespondent al Academiei Oamenilor de Științe din România.

Keywords: *European context; national circumstances; emigration; treaty; Ad-hoc Divans; Unitary state.*

1. Context internațional. Acțiunile romantice ale patrioților pașoptiști, la care se alăturaseră mari mase de români, au fost înfrânte prin eforturile coordonate ale celor trei imperii interesate de pământurile românilor. După înfrângerea revoluției, fruntașii acesteia au luat drumul exilului, însă au început să desfășoare o intensă activitate culturală de cunoaștere a intereselor naționale ale românilor. Astfel, La Paris, Viena, Londra și Constantinopol, prin intermediul revistelor cu larg orizont: *România viitoare* (1850), *Junimea română* (1851), *Republica română* (1851), prin articole, broșuri, memorii înaintate guvernelor și împăratului Napoleon al III-lea și parlamentului englez, ei au început o vastă acțiune pentru captarea interesului opiniei europene și al marilor puteri în favoarea cauzei românești.¹

După ce forțele militare ale Imperiului țarist și Imperiului otoman au nimicit încercările românilor îndreptate spre eliberare socială și independență națională, la 1 mai 1849, prin Convenția de la Balta-Liman, *până la consolidarea liniștei interne*, cele două imperii au căzut de acord asupra următoarelor acțiuni comune: ocuparea cu trupe a Moldovei și Munteniei; domnii erau considerați înalți funcționari ai Imperiului otoman și erau numiți direct de sultan pe termen de șapte ani; adunările obștești ordinare se suspendau, urmând să fie înlocuite cu Consilii sau Divanuri Ad-hoc; înființarea unor comisii speciale care să revizuiască Regulamentul organic, pentru a se elimina producerea de abuzuri administrative de genul celor care avuseseră loc; numirea a câte unui comisar imperial extraordinar împuternicit să urmărească mersul lucrărilor și politica domnilor etc.² În baza acestei convenții, Barbu Știrbey, în Muntenia, și Grigore Al. Ghica, în Moldova, au fost numiți domnitori pentru o perioadă de șapte ani.

Cu un oarecare cinism, istoricul A. A. Iordanskii comenta această convenție astfel: „*Prin acordul de la Balta-Liman din anul 1849, ...ambii domnitori au fost înlocuiți, iar Rusia a obținut din nou dreptul să ocupe principatele timp de trei ani cu condiția ca Moldova și Valahia să întrețină din resurse proprii trupele ruse. Pentru trebuințele armatei ruse de ocupație, datorită acestui fapt, li se cereau principatelor anual 42 000 000 de ruble, din care 30 000 000 reveneau Valahiei și 12 000 000 Moldovei. Este de la sine înțeles că dorința de a înăbuși revoluția a*

¹ Mircea Mușat, Ion Ardeleanu, *De la statul geto-dac la statul român unitar*, Editura Științifică și enciclopedică, București, 1983, p.262.

² Pe larg, Dimitrie A. Sturdza, *Acte și documente*, vol. II, București, 1904, pp. 591-593.